

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

14 maart 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, LANDBOUW, WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de website van Toerisme en Informatie van Brussel (TIB)

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de erkenning van verworven competenties (EVC)

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over dienstencheques

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over Individuele Beroepsopleiding (IBO) voor Allochtonen

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de conclusies inzake de bekendgemaakte resultaten van de gecoördineerde acties van de federale regering in de strijd tegen de mensenhandel

Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme

Donderdag 14 maart 2002

VOORZITTER : De heer André-Emiel Bogaert

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.28 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de website van Toerisme en Informatie van Brussel (TIB)

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Gatz tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de website van Toerisme en Informatie van Brussel (TIB).

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, BITC staat voor de VZW 'Brussels Internationaal Toerisme en Congressen'. De VZW verzorgt de toeristische promotie van Brussel. Het gaat om een samenwerkingsverband van de stad Brussel, het Hoofdstedelijk Gewest, de gemeenschappen en de gemeenschapscommissies. Iedereen zit daar dus om de tafel. Eigenlijk gaat het om de voortzetting van TIB. Die naamsverandering gebeurde vrij recent, in 2001. De Vlaamse Gemeenschap is dus rechtstreeks vertegenwoordigd in de raad van bestuur van de VZW. BITC is de initiatiefnemer van de campagne 'Brussel, mijn geheime tip', die al enige tijd loopt. Dat is een goed initiatief. Ook de brochure '3 dagen in Brussel' en de daarbijhorende webstek 'www.brusselsdiscovery.com' zijn producten van BITC.

Een jaar geleden stelde ik de minister al een vraag over de 'Vlaamsonvriendelijke keuze' van evenementen in de brochure. Er was een diplomatiek incident waarbij Brusselse actoren in het culturele landschap erover klaagden dat belangrijke Vlaamse initiatieven stelselmatig over het hoofd worden

gezien, maar minder belangrijke Franstalige initiatieven prominent in de brochure aan bod komen.

Vandaag wordt ik met een ander maar even gevoelig probleem geconfronteerd. TIB is lang de naam van de dienst geweest. Mensen die informatie over Brussel zoeken, doen dat nog dikwijls op die naam. Als men vandaag de website 'www.tib.be' bezoekt, dan komt men terecht op een portaalpagina met daarop, in zes talen, het logo van 'Brussel, mijn geheime tip'. Als men vervolgens een van die talen aanklikt, komt men niet terecht op de website van het BITC of op 'www.brusselsdiscovery.com', maar wel op de webstek van 'www.opt.be'. Dat is een webstek van het Office de Promotion du Tourisme – Wallonie-Bruxelles, van de Franse Gemeenschap.

Mijn vragen liggen nogal voor de hand. Is er geen sprake van misbruik van de domeinnaam TIB, zodat bij mensen die al jaren vertrouwd zijn met die naam de indruk wordt gewerkt dat Brussel uitsluitend deel uitmaakt van de Franse Gemeenschap ? Zijn daarover afspraken gemaakt binnen BITC ? Uw vertegenwoordiger zit in de raad van bestuur. Of gaat het om een eenpersoonsinitiatief ? Of gaat het om een vergissing van BITC of OPT ? Zult u in die gevallen de nodige contacten leggen opdat dergelijke misbruiken niet ongestraft blijven ?

Ten slotte : is er, gezien deze wijze van handelen, wel voldoende vertrouwen tussen de partners om het promotieproject BITC met wederzijds respect tussen de gemeenschappen uit te bouwen ? Of is hier sprake van een bewust of onbewust aanwezige mentaliteit van de Franstaligen die een samenwerking moeilijk of misschien onmogelijk maakt ? Dat laatste lijkt verregaand, in het licht van het kleine incident dat de aanleiding is. Maar de kleine incidentjes rond de werking van die dienst lijken eerder toe te nemen dan af te nemen, en dat is geen goede zaak.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik sluit me graag aan bij de vraagsteller. Ik ken niet in detail het Brusselse dossier, maar ik ken het voldoende om me aan te sluiten bij de zwaarwichtige vragen die aan dit incident worden verbonden. Op basis van algemene conferenties over toerisme weet ik dat we met ons Vlaams toerismebeleid alerter reageren dan de Brusselaars en de Walen. We hebben ook meer toeristische belangen te verdedigen. In dit verband denk ik dat we meer aandacht moeten besteden aan de moderne communicatietechnologieën. Er is te weinig coördinatie tussen de diverse initiatiefnemers van websites. Er ligt daar een taak voor de Vlaamse overheid.

Ik erger me ook nog steeds over het feit dat we op een van de grote toegangspoorten van België, maar ook van Vlaanderen niet aanwezig zijn. Ik heb het nu over onze luchthaven. Ik blijf mensen horen klagen dat ze bijvoorbeeld bij het enige toerismebureau inlichtingen vragen over Brugge 2002, maar worden doorverwezen naar een hotel in Brussel – zelfs als Brugge 2002 de reden is waarom ze ons land bezoeken. Daar wacht ons nog een taak. In het licht van deze feiten vraag ik me bijgevolg af of het standpunt van de minister terzake niet aan een evolutie toe is.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil het incident even kaderen in ons Vlaams toerismebeleid. Zoals u weet, gaan we tijdens deze zittingsperiode anders te werk dan tijdens de vorige. Aan onze stelling dat Brussel een deel is van Vlaanderen wordt niet getornd. In onze promotie zetten we Brussel in de verf : het is uitermate herkenbaar en tegelijkertijd ook een toegangspoort tot Vlaanderen. Sinds juli 1999 profileren de buitenlandse diensten van Toerisme Vlaanderen zich dan ook als promotoren van Vlaanderen-Brussel. Het is dus niet langer zo dat Wallonie-Bruxelles het terrein alleen voor zich heeft. In dezelfde lijn hebben we binnen Toerisme Vlaanderen niet zomaar een congresbureau voor Vlaanderen, maar een voor Vlaanderen-Brussel. In dezelfde lijn willen we in het BITC aanwezig zijn. Dit betreft niet alleen brochures en subsidies. Belangrijker is dat we bij het beleid en bij het personeel aanwezig zijn. Op dit vlak zijn al onze voorwaarden dus vervuld.

– *De heer Roland Van Goethem treedt op als voorzitter.*

Vooraleer ik op het zijspoor van de heer Loones verder ga, wil ik eerst tot de kern van de vraagstelling komen. Vooraleer de vraag werd ingediend, wist ik niet dat deze toestand bestond. Gelukkig kennen de toeristen niet TIB maar wel Brussel. Dat is ook het voordeel van de nieuwe gezamenlijke website, waarop de naam Brussel expliciet voorkomt zodat het zoekstelsel op 'Brussel' functioneert. In die zin is het incident veeleer misleidend voor oude contacten maar dat is voldoende als signaal dat er iets niet normaal is.

De nieuwe webstek TIBC is nog niet in werking maar is wel aangevraagd en geregistreerd op naam van de instelling. TIB blijkt zomaar in handen te zijn van onze Franstalige collega's en legt blijkbaar zomaar een link met de Franstalige organisatie. Dat is niet volgens de afspraak. Ik hoop dat dit te maken heeft met een onbewuste mentaliteit, hoewel ik daar zonder te overdrijven dieper op inga. Het is inderdaad een smet op de goede samenwerking die we de voorbije jaren hebben gekend. Gelukkig is de schade beperkt omdat Vlaamse toeristen van buiten Brussel niet eens weten wat TIB is. Het is veel beter om met de kern Brussel te functioneren zoals we dat nu doen via de website Brussels Discovery.

U weet dat ik alles doe om de kust als één geheel te plaatsen. Soms worden we echter geconfronteerd met initiatieven inzake oostkust tegenover westkust. Ik probeer dat allemaal te negeren. De luchthaven is door ons echter altijd beschouwd als een te dure aanwezigheid in vergelijking met de effectiviteit. De vragen zijn daar zeer beperkt. We hebben het voordeel dat de mensen al weten dat ze naar Vlaanderen gaan vooraleer ze op het vliegtuig stappen. Blijkbaar rekenen anderen erop dat ze de mensen nog zullen kunnen afleiden naar het Franstalige gedeelte wanneer ze al geland zijn. We hebben de kans gekregen om daarin mee te stappen. Ik denk dat het geld onder andere binnen het BITC veel efficiënter kan worden aangewend dan door een dure standplaats te huren op een moment dat het bij manier van spreken al te laat is. Ik meen te weten dat de drukte aldaar niet zo groot is.

De voorzitter : De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil evenwel nog twee bedenkingen maken. Ik zou het op prijs stellen dat u me de ware toedracht laat weten wanneer u de zaak hebt uitgezocht. Ik wil best geloven dat de samenwerking de jongste periode vlot verloopt. U zegt dat een onbewuste fout misschien minder erg is. Dit onderbewustzijn moet toch ook verdwijnen.

Gatz

Een volwaardig samenwerkingsverband tussen verschillende partijen en gemeenschappen moet in alle details worden doorgetrokken. Hoe dit verloopt, zullen we dan in de toekomst evalueren.

Minister Renaat Landuyt : Ik zal u op de hoogte houden. Voor mij is dit een signaal dat dit niet kan op die manier.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de erkenning van verworven competenties (EVC)

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de erkenning van verworven competenties (EVC).

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de voorzitter, beste collega's, begin 2001 werd een actieplan 'Een leven lang leren in goede banen' opgesteld. Dit betreft eigenlijk een akkoord tussen de minister van Werkgelegenheid, de minister van Economie en de minister van Onderwijs waarin een aantal actiepunten werden opgenomen. In punt 9 werd vastgesteld dat de erkenning van kennis en competenties die niet via een officieel erkend diploma of via een officiële opleiding werden verworven in Vlaanderen een braakliggend en belangrijk te ontwikkelen terrein is.

Concreet werd voorgesteld om in het najaar van 2000 een denktank om te richten die is samengesteld uit onderwijspersoneel, de sociale partners, mensen uit het economisch en werkgelegenheidsbeleid en academische experts. Er werd van deze denktank begin 2001 een advies verwacht in verband met het operationeel kader. In concreto betrof dit onder meer de manier waarop en door wie deze competenties kunnen erkend worden alsook welke diploma's, certificaten of getuigschriften kunnen worden uitgereikt en aan welke voorwaarden moet voldaan zijn. In het najaar van 2001 moest dit operationeel zijn.

Begin 2001 moest ook een concreet voorstel opgesteld zijn zodat men op korte termijn een certificering voor de gevolgde opleiding bij de diverse versprekkers zou kunnen bekomen. In het federaal parlement is hierover een vraag gesteld aan minister Onkelinx. Ze heeft toen bevestigd dat op 23 januari 2001 een samenwerkingsakkoord werd afgesloten tussen het Waals Gewest, de Franse Gemeenschap en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Minister Onkelinx heeft toen gesuggereerd dat andere regio's ook zo'n project op de agenda hebben.

Aangezien het nu al 2002 is, wil ik de minister vragen hoever het staat met de uitwerking van het EVC-project. De term EVC komt geregeld terug in de beleidsnota en in de beleidsbrieven maar in de praktijk hebben we daarvan tot op heden nog niet veel gezien.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Ik zal proberen zoveel mogelijk uitleg te verschaffen maar ik denk dat mijn kabinetsmedewerkster dit veel beter heeft gedaan tijdens de sociale studieweek van het ACW te Blankenberge. Ze heeft de organisatie toen volledig en heel gedetailleerd toegelicht. Hierdoor kon die organisatie enkele weken later uitpakken met een heel programma om te zeggen wat we moesten doen nadat ze van ons hadden vernomen wat we zouden doen. Bij eventuele tekortkomingen in mijn antwoord verwijs ik naar die teksten.

De heer Jan Laurys : Ik was daar niet aanwezig en ik heb die teksten achteraf niet gezien. We spelen hier geen spelletje !

Minister Renaat Landuyt : Nee, maar ik bedoel dat iemand als lid van die organisatie mijn documenten kan terugvinden.

De heer Jan Laurys : Het ACW heeft als koepelorganisatie geen leden. Men kan alleen maar lid zijn van de deeltakken.

Minister Renaat Landuyt : In de documentatie van het ACW zijn mijn beleidsnota's verwerkt en zonder bronvermelding terug te vinden.

In elk geval wat opleiding betreft, hoeven we strikt genomen niets te maken te hebben met mevrouw Onkelinx. We worden niet bevoegd als het Waals Gewest, de Franstalige Gemeenschap en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. We proberen onze gemeenschapsbevoegdheden inzake opleidingen autonoom uit te oefenen.

Landuyt

Ik vind het betaald educatief verlof een laatste schoonheidsfoutje in de staatshervorming. Het gaat hier tenslotte over opleidingen. Dit staat in het Vlaams regeerakkoord. We zullen hier nog aan werken. Aangezien ik de juridische juistheid van de federale werkwijze betwijfel, zal dit punt in de loop van de komende weken met de federale regering worden besproken.

Het beleid inzake levenslang leren wordt in elk geval voortgezet. In het najaar van 2000 is in dit verband een werkgroep of denktank opgestart. Dit staat trouwens in de documenten van de daarnet aangehaalde organisaties. De opdracht van die denktank was het opstellen van een advies over een mogelijk operationeel kader om de verworven competenties te erkennen. De denktank heeft haar wetenschappelijke input van verschillende academici gekregen. In het kader van het door de minister van Werkgelegenheid gestuurde Fiona-onderzoeksprogramma hebben ze onderzoeksopdrachten rond de erkenning van verworven competenties uitgevoerd.

Deze denktank werd voorgezeten door professor Mocq en bestond uit onderzoekers, uit vertegenwoordigers van de kabinetten van Werkgelegenheid, Onderwijs en Economie, uit mensen van de administratie Werkgelegenheid en het departement Onderwijs, uit vertegenwoordigers van de betrokken VOI's, namelijk de VDAB en het VIZO, uit vertegenwoordigers van de sociale partners, met name het ABVV, het ACV, het ACLVB, de Boerenbond, het Unizo en het VEV en uit leden van de overlegorganen van de SERV en de VLOR. Het gaat hier met andere woorden over ongeveer iedereen die iets van het onderwerp afweet.

Het eindresultaat is een document dat de titel 'Ruim baan voor competenties, advies voor een model van her- en erkenning van verworven competenties in Vlaanderen: beleidsconcept en aanzetten tot operationalisering' draagt. Op 22 maart 2002 zal ik dit document, samen met de ministers van Onderwijs en Economie, aan de Vlaamse regering voorleggen. Zodra de regeringspartners het hebben goedgekeurd, kan ik het aan de leden van deze commissie bezorgen.

Het betreft hier een zeer actuele vraag om uitleg. Ik ben bereid om de discussie na 22 maart 2002 op basis van het document van de werkgroep voort te zetten. We blijven ons eigen tempo volgen. Alles wat met opleidingen te maken heeft, wordt door de ministers van Economie en Onderwijs en mezelf

gecoördineerd. Wat het Beter Bestuurlijk Beleid betreft, is dit de verstgevorderde groep.

Ik zou trouwens eens willen weten wat minister Onkelinckx momenteel met de andere gewesten bekokstooft.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Ik heb deze vraag gesteld omdat een lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers me heeft gevraagd hoe het op het Vlaams niveau hiermee zit.

Op 22 maart 2002 zal het resultaat van de denktank aan de Vlaamse regering worden voorgesteld. Dit betekent dat wij deze resultaten met een jaar vertraging zullen ontvangen. Ik hoop dan ook dat het hier om goede resultaten gaat. Ik wil er trouwens op wijzen dat we hier in het verleden al verschillende afspraken hebben gemaakt. Een aantal zaken die in de beleidsnota zijn gelanceerd, lijken ons zeer interessant. We zouden evenwel graag eens wat resultaten zien. Ik zal dit in het oog blijven houden en de minister bij gelegenheid aan de gemaakte afspraken herinneren.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer Laurys, ik ben bereid om praktische afspraken te maken. Ik heb de tekst nog niet gelezen. Zodra de Vlaamse regering de tekst heeft goedgekeurd, kan hij in deze commissie worden besproken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over dienstencheques

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over dienstencheques.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, om dit thema onder de aandacht te houden, wil ik de minister vragen wat de stand van zaken is in het dossier van de dienstencheques. Ik hoef hier niet uit te leggen hoe het systeem in mekaar zit, want iedereen kent het. Het systeem had eigenlijk al op 1 januari 2002

Laurys

in werking moeten treden. Er zijn echter nog een aantal praktische problemen op te lossen. Er is een bedrag van 17,24 miljoen euro mee gemoeid. Als ik goed ben geïnformeerd, moet de Vlaamse regering nog een systeem uitwerken ter erkenning van bedrijven die diensten mogen aanbieden in ruil voor de dienstencheques. Dat zou nog niet zijn gebeurd.

Ik weet dat er al een heel debat is gevoerd. De sociale partners hadden gevraagd om een soort van cascade in te bouwen. Uiteindelijk heeft het Vlaams Parlement unaniem een resolutie goedgekeurd waarin wordt gevraagd het klassieke economische circuit daarbij te betrekken en ervoor te zorgen dat die mensen door privé-ondernemers kunnen worden tewerkgesteld. Hoe dan ook moet daaraan een erkenning voorafgaan. Die erkenningsprocedure zou nog niet op punt staan. Nogtans is de Vlaamse minister van Werkgelegenheid bevoegd om, na een advies van de adviescommissie voor sociale economie, daarover een beslissing te nemen. Die adviescommissie moet rekening houden met de regionale spreiding van de kandidaten-dienstbedrijven en met het beschikbaar pakket dienstencheques. In een antwoord op een vraag van mevrouw Greta D'Hondt verklaarde minister Onkelinx dat de gewesten zouden onderhandelen over een samenwerkingsakkoord.

Ik wil de vraag van mevrouw D'Hondt herhalen. Is er al een erkenningsprocedure? Hoe staat het met het samenwerkingsakkoord met de andere gewesten? Hebben er zich al bedrijven kandidaat gesteld om te functioneren in het kader van het systeem van de dienstencheques?

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Ik zou over dit dossier graag vlug duidelijkheid bekomen. Dat is een vraag van de basis, en die is al geruime tijd gesteld.

De voorzitter : Wordt er rekening gehouden met de verzuchtingen van het bedrijfsleven?

Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik wil vooreerst herhalen wat ik al eerder heb gezegd : mijn leidraad is de resolutie die hier is goedgekeurd. Dat is tegelijkertijd een gedeeltelijk antwoord op uw vraag.

Verder wil ik opnieuw de heer Laurys danken voor zijn steun aan en bezorgdheid over het beleid en de uitvoering ervan. Zijn vraag is opnieuw zeer actueel, want op 22 maart zal de Vlaamse regering eindelijk – en dat zeg ik zelf – het besluitvormingsproces kunnen afronden. In de Financieel-Economische Tijd van dinsdag stond het verslag van de interkabinettenwerkgroep afgedrukt. Het verslag is gelijklopend met dat van mijn medewerkers. De Vlaamse regering en medewerkers van de ministers voeren terzake een open beleid : men kan de onderhandelingen op de voet volgen.

Wat is het probleem? Er is een samenwerkingsovereenkomst tussen de gewesten en de federale overheid afgesloten. Daarin is bepaald dat de gewesten met elkaar afspraken zullen maken over de erkenning van de bedrijven en over de aard van de aangeboden diensten die in aanmerking kunnen komen voor een betaling met dienstencheques. Die overeenkomst moet er vooral toe leiden dat er geen ongezone concurrentie ontstaat in gebieden aan de grenzen van de landsgedeelten, en dan vooral in het Brusselse. We moeten vermijden dat er een concurrentie ontstaat tussen bedrijven die aan verschillende erkenningscriteria zijn onderworpen.

Voor Vlaanderen waren twee aspecten belangrijk : een administratieve vereenvoudiging en een discussie over de aard van de arbeidsovereenkomsten van de mensen die dankzij de dienstencheques aan het werk worden gezet. Het eerste is in orde, want de emittent van de cheques zal een groot gedeelte van de voorwaarden controleren vooraleer de cheques worden afgeleverd. De discussie over de aard van de arbeidsovereenkomsten draaide rond de vraag of men moet kiezen voor arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur, arbeidsovereenkomsten van bepaalde duur of van arbeidsovereenkomsten zonder meer. Dat laatste is mijn keuze, want zo is in alle omstandigheden de wet van 1978 op de arbeidsovereenkomsten van toepassing.

Aan de basis van de discussie ligt de bezorgdheid van de sector van de interimarbeid, die mee wil bemiddelen. Ze kunnen dat niet zomaar doen als arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur in het geding zijn, want ze mogen alleen bemiddelen als het gaat over vervangende of tijdelijke arbeid. Dat laatste zou in dit geval eventueel wel kunnen. Daarom ben ik er een voorstander van om het gewoon over arbeidsovereenkomsten zonder meer te hebben. Werknemersvertegenwoordigers hielden nogal vast aan de keuze voor arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur. Tussen haakjes : het gaat hier over arbeiders die wellicht meer rechten ver-

Landuyt

werven met arbeidsovereenkomsten van bepaalde duur. De opzegtermijn voor arbeidsovereenkomsten van onbepaalde duur is voor hen immers veertien dagen of een maand. Een contract van een jaar biedt misschien meer zekerheid.

Het heeft veel tijd gekost om uit deze principiële discussie te raken. Dat gebeurde na druk van de gewesten en de federale overheid. Iedereen, inclusief CD&V, verwacht veel van het stelsel. Wanneer wordt het systeem operationeel? We hopen dat eind maart de toestand gedeblokkeerd is, en dat iedereen die de gevraagde dienstverlening aanbiedt, binnen de grenzen van een eenvoudig systeem kan deelnemen. Ik zal er zelf alles aan doen om dat alles zo eenvoudig en vlot mogelijk te laten gebeuren.

De voorzitter : De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : De procedure wordt op 22 maart besproken. Hoe zit het met de erkenning?

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : De overeenkomst met de federale overheid bevat regels. Die moeten we in een decreet integreren. Daarom heeft de regering vorige week een ontwerp van decreet goedgekeurd. Dat is nu onderworpen aan het advies van de SERV en van de Raad van State. De elementen van de overeenkomst die niet in een decreet moeten worden geïntegreerd, worden op 22 maart besproken. Nadien zal dat ontwerp van decreet aan het Vlaams Parlement ter goedkeuring worden voorgelegd. Ik hoop dat we de tekst snel zullen kunnen goedkeuren, met steun van de heer Laurys en zijn fractie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over Individuele Beroepsopleiding voor Allochtonen (IBO)

De voorzitter : Aan de orde is de Vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over Individuele Beroepsopleiding voor Allochtonen (IBO).

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, allochtonen, en dan vooral zij die aan een erkenningsprocedure zijn onderworpen, bevinden zich dikwijls in een patstelling. Mensen die allochtonen begeleiden, signaleren ons het probleem. Inzake de IBO bestaat er een conflict tussen het federale ministerie van Arbeid en Tewerkstelling en de gewesten. Volgens het federale ministerie van Arbeid en Tewerkstelling zijn mensen die een individuele beroepsopleiding volgen, aan het werk. Die mensen zouden dus een arbeidsvergunning moeten hebben. In de wet van 30 april 1999 staat er: 'met buitenlandse werknemers worden gelijkgesteld die buitenlandse onderdanen die anders dan krachtens een arbeidsovereenkomst arbeid verrichten onder het gezag van een ander persoon.' Volgens het federale ministerie is dat ook het geval met mensen die een IBO volgen.

Dankzij de bijzondere wet van 8 augustus 1980 is het tewerkstellingsbeleid toevertrouwd aan de gewesten. Dat is in beperkte mate het geval, want beperkt tot de uitvoerende aspecten. De normen en regels worden op federaal niveau vastgelegd. Hier rijst dus een probleem. Voor het gewest is de IBO het voorwerp van opleidingscontracten waarvoor geen arbeidsvergunning moet worden afgeleverd. Dat plaatst die mensen in een patstelling: het federale niveau eist van hen een arbeidsvergunning, maar het gewest weigert die toe te kennen.

Is er voor dit probleem een oplossing? Ik heb bij de administratie navraag gedaan, en daar kennen ze het probleem. Er zou een advies aan de VDAB zijn gevraagd. Ondertussen bevinden zich nogal wat mensen in een probleemsituatie.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Er is een discussie tussen het federale beleidsniveau en het Vlaamse niveau bezig. Kan de vraagsteller me uitleggen waar de patstelling is ontstaan?

De heer Jan Laurys : Die mensen krijgen geen IBO.

Minister Renaat Landuyt : Omdat de VDAB hen niet meer durft te erkennen?

De heer Jan Laurys : Inderdaad, de VDAB erkent hen niet.

Minister Renaat Landuyt : De discussie is daarover met de federale overheid gevoerd omdat we de IBO willen integreren in de regeling voor de startbaanovereenkomsten. In de praktijk doet er zich immers een tegenstelling voor. Men wil die wegwerken, en men is bereid om in de federale wetgeving een bepaling in te lassen waarin staat dat de IBO geen arbeidsvergunning vereist. Op juridisch vlak moeten we met de federale overheid ook nog een andere discussie voeren. De federale overheid gaat er in teksten van uit dat zij bevoegd is om in de wet in arbeidsovereenkomsten maar ook in opleidingsovereenkomsten te voorzien. Dit is een discussie over de vraag waar de bevoegdheden van de gemeenschappen inzake opleiding beginnen, en welke bevoegdheden de federale overheid heeft inzake de arbeidswetgeving en de vastlegging van rechten en plichten bij opleidingen. Deze discussie heeft invloed op de uitkomst van het probleem dat hier op tafel ligt.

De federale overheid heeft wel dezelfde opvatting als wij over de IBO. Dat is geruststellend. Ik kan wellicht de VDAB de nodige instructies geven, zodat de VDAB het op mij kan afschuiven mocht deze ooit worden beschuldigd van het verkeerd toepassen van de wetgeving. Zo wordt de patstelling op mijn risico doorbroken.

De heer Jan Laurys : Hoe dan ook zal er overleg moeten zijn met het federale niveau want het betreft werkloosheidsuitkeringen. Het probleem met IBO's is dat ze zich situeren tussen opleiding en werkgelegenheid. Ze verlenen recht op een tewerkstelling voor dezelfde duur als de opleiding. Tijdens de eerste periode krijgen ze een werkloosheidsvergoeding met een stijgende bijpassing door de werkgever. Voor het eerste stuk zal dit geen probleem zijn maar misschien wel voor het tweede stuk.

Minister Renaat Landuyt : Eigenlijk is er op dat punt geen inhoudelijke discussie met het federale niveau. Er moet een juridische zekerheid worden ingebouwd. Dat is veel beter dan een uitdrukkelijke voorziening dat er op dit vlak geen uitwijsvorging nodig is en dat er ook geen arbeidsovereenkomst is. In de toekomst zal er een deblokking zijn totdat iemand mij interpelleert om te zeggen dat ik de wetgeving verkeerd toepas. Dat zal dan iemand zijn uit de oppositie met een slecht karakter.

De heer Jan Laurys : Ik wil nog even duidelijk aangeven dat we dezelfde vraag ook in het federaal parlement stellen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de conclusies inzake de bekendgemaakte resultaten van de gecoördineerde acties van de federale regering in de strijd tegen de mensenhandel

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de conclusies inzake de bekendgemaakte resultaten van de gecoördineerde acties van de federale regering in de strijd tegen de mensenhandel.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in het kader van de strijd tegen de mensenhandel in ons land hebben inspecteurs van het ministerie van Sociale Zaken en van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening de afgelopen acht maanden een gecoördineerde actie gevoerd tegen zwartwerk in de sectoren met een verhoogd risico op mensenhandel. Onverwacht kwamen die gerichte controles niet. Ze werden integendeel reeds vorig jaar in mei aangekondigd door de federale ministers Vandenbroucke en Onkelinx. De ministers van Sociale Zaken en van Arbeid zijn met name van oordeel dat mensenhandel niet louter een zaak is van Justitie en politie maar ook een ernstig sociaal probleem vormt. Daarom hebben ze de krachten gebundeld om het smokkelen en tewerkstellen van illegalen op het terrein strenger aan te pakken.

Ondanks de aankondiging van grootscheepse acties, die maandelijks in elk gerechtelijk arrondissement zouden plaatsvinden, en de zware straffen op het illegaal tewerkstellen van buitenlandse werknemers zijn de resultaten van de gerichte controles, die vorige week werden bekendgemaakt, onthutsend. Van de bijna tweeduizend gecontroleerde buitenlandse werknemers in ons land, blijkt in een eerste balans dat bijna één derde van hen 'in het zwart' werd tewerkgesteld. Met name 416 inbreuken op 1862 controles. Dit betekent dat deze mensen niet in het bezit waren van een verblijfsvergunning of niet over een arbeidskaart beschikten en de werkgevers geen arbeidsvergunning bezaten. Hier tegen werden 747 processen-verbaal opgesteld.

Hostekint

In absolute cijfers zijn de zogenaamde exotische restaurants en de land- en tuinbouw met respectievelijk 34,9 en 33,9 percent de voornaamste sectoren waar illegalen 'in het zwart' worden tewerkgesteld. Daarna volgt de bouwnijverheid met 13 percent. In verhouding tot het aantal gecontroleerden scoort de bouw inzonderheid de renovatiesector het hoogst met 44,2 percent buitenlandse en illegaal tewerkgestelden, gevolgd door de horecasector met 11,1 percent, de land- en tuinbouw met 9,9 percent, de prostitutie met 9,6 percent en de confectie-industrie met 9,1 percent.

Qua herkomst komt het grootste aantal illegaal tewerkgestelden uit Azië met 42,7 percent en dan met name vooral uit Indië en uit Turkije, dat zowel als Aziatisch of Europees kan worden beschouwd. 30 percent is afkomstig uit Europa. Hierbij gaat het hoofdzakelijk om Polen en Roemenen. Ruim 24 percent is afkomstig uit Afrika. Chinese zwartwerkers situeren zich voornamelijk in de horecasector. De gemene deler van alle illegalen die hier worden tewerkgesteld is dat het zeer arbeidsintensieve sectoren betreft. Dit kan een eerste conclusie zijn, maar u zult dit allicht wel weten, mijnheer de minister.

Het is een positieve zaak dat de verschillende niveaus in ons land de strijd tegen de mensenhandel hebben aangeboden. Mensenhandel leidt immers stevast tot mensonterende toestanden voor mensen die illegaal worden tewerkgesteld en vaak in ellendige omstandigheden leven zonder enig sociaal vangnet, zonder arbeidsongevallenverzekering en zonder pensioenregeling. Toch is het niet louter van belang dat er een gecoördineerde actie bestaat tussen de federale diensten maar ook dat de Vlaamse autoriteiten en meer bepaald u, mijnheer de minister, een belangrijke inbreng kunnen leveren in de strijd tegen de mensenhandel. U hebt dat trouwens in deze legislatuur bewezen met de strijd tegen de mensenhandel in de sport en in het voetbal.

Naar aanleiding van de aankondiging van de acties vorig jaar hebt u op een vraag om uitleg in deze commissie op 26 juni 2001 geantwoord dat u niet voorafgaandelijk geconsulteerd werd over de maatregelen van uw federale collega's. Tevens verwonderde u zich erover dat de sport niet werd genoemd als sector waarin enige actie inzake mensenhandel verantwoord zou zijn alsook over het feit dat de federale minister van Justitie niet werd betrokken bij de acties inzake mensenhandel.

Mijnheer de minister, welke conclusies trekt u uit de vorige week bekendgemaakte resultaten van de gecoördineerde acties van de inspectiediensten van Sociale Zaken en Arbeid ? Zult u de controle ter zake door de Vlaamse arbeidsinspectie bijsturen of herzien in het licht van de bekendgemaakte resultaten ? U hebt zich voornamelijk en heel terecht geconcentreerd op de controle inzake mensenhandel in de sport. Zou het bijvoorbeeld niet opportuun zijn dat u ook uw steentje bijdraagt in de controle op zwartwerk van buitenlandse werknemers in andere sectoren ? Ik weet dat het niet gemakkelijk is. U beschikt misschien niet over het nodige personeelskader maar dit kan verholpen worden.

Zult u er bij de federale collega's op aandringen om de gerichte controles in de toekomst uit te breiden naar de sector van de sport inzonderheid de voetbalsport ? Zult u desgevallend voorzichtig aandringen op een interministeriële conferentie over de sport, waar zich heel specifieke problemen voordoen ? Zullen u en uw diensten betrokken worden bij het opstarten van de federale databank 'mensenhandel' die tegen de zomer operationeel moet zijn ? Ik baseer me hierbij op hetgeen zowel minister Vandenbroucke als minister Onkelinx hebben gezegd. Ze zouden het systeem willen informatiseren om nog beter de strijd te kunnen aanbinden tegen de mensenhandel.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij de bekommernis van de heer Hostekint. Ik was ook ontsteld over de cijfers in verband met de controleverrichtingen. Toch wil ik enige bedenkingen maken over het amalgaam dat hierover dreigt te ontstaan.

Mensenhandel wordt aangewakkerd doordat de illegalen die hier worden binnengebracht, wordt voorgehouden dat ze ook werk zullen vinden. Dit gegeven staat tegenover onze houding inzake immigratie. Die vraag kan niet zo maar eenduidig worden beantwoord. Bij mensenhandel versus zwartwerk van buitenlandse werknemers is de situatie helemaal anders.

Ik beweer niet dat er een overschot is aan caritatieve werkgevers, maar in zeer veel gevallen is het werk dat bijvoorbeeld in de horeca wordt verschaft aan mensen die hier illegaal verblijven, niet geïnspireerd op uitbuiting. Men mag de zaken niet zo maar met elkaar vermengen. We kunnen deze sector niet zo maar gelijk stellen met de voetbalwereld. Daar bestaan andere middelen om de situaties recht te zetten. De andere sectoren zijn zo

Loones

ruim en de variëteit van tewerkstelling is zo groot, dat ik wil waarschuwen tegen een onterechte uitbreiding van alle zwartwerk van buitenlandse werknemers, zelfs van illegalen. We mogen die niet gelijk stellen met uitbuiting via mensenhandel.

Dat is waarschijnlijk niet de bedoeling. Ik wil enkel ook deze klok laten luiden zonder de voorbeelden aan te halen die ik voor ogen heb. Soms zijn ze zeer schrijnend.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer Loones, ik heb zeker niet de bedoeling alles met elkaar te vermengen. In de prostitutie gaat het om indrukwekkende cijfers. Als we de gemiddelde cijfers nemen, dan spelen dezelfde mechanismen als in de sport. Mensen worden bewust vanuit den vreemde gehaald om hier in het zwart te werken. Er zijn handelaars, bemiddelaars, managers, noem ze hoe u wilt, die op precies dezelfde manier werken als in de voetbalwereld.

Politieke vluchtelingen, Kosovaren, en anderen worden soms uit liefdadigheid te werk gesteld. Mijn vraag gaat niet over dit kleine percentage aan mensen. Ik heb het over de mechanismen die de sport en in de vrouwenhandel worden gehanteerd. Die mensen hebben steeds hetzelfde motief. Ze willen geld verdienen op de rug van sukkelaars. Als ze paal en perk aan deze schrijnende vorm van mensenhandel proberen te stellen, mogen het federale en het gewestelijke niveau van mij gerust acties ondernemen. Er is nog steeds een klein percentage aan mensen dat om humanitaire redenen wil helpen. Het is niet mijn bedoeling om hen bij mijn vraagstelling te betrekken.

De voorzitter : Minister Landuyt heeft het woord.

Minister Renaat Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik zal de vragen van de heer Hostekint systematisch proberen te beantwoorden.

De heer Hostekint heeft gevraagd welke conclusies ik uit het verslag van de gecoördineerde acties van de inspectiediensten Sociale Zaken en Arbeid trek. Mijn eerste conclusie is dat gecoördineerde acties een noodzaak blijven. Dit heeft uiteraard ook iets met mijn antwoorden op de andere vragen te maken.

Ik wil nog een poging ondernemen om overleg te plegen en om deze gecoördineerde acties in samenspraak met de gewestelijke diensten beter te structureren. Dit verslag betreft tenslotte een gecoördi-

neerde actie van de federale inspectiediensten. Ik krijg soms de indruk dat iedereen pas sinds de inspecties in de voetbalsector heeft ontdekt dat de Vlaamse sociale inspectie bestaat.

In het kader van een in 1993 en in 1995 ontstaan samenwerkingsverband proberen we gecoördineerd te werken. Zodra de Vlaamse inspectie, die zich op arbeidsbemiddeling en -vergunningen richt, een vaststelling op het vlak van de federale bevoegdheden doet, signaleert ze dit aan de bevoegde federale diensten en aan de parketten. Ik probeer er zoveel mogelijk voor te zorgen dat onze inspectiediensten geen dubbel werk leveren. Ik dring nog steeds aan op een betere coördinatie tussen de gewesten en de federale overheid. Dit omvat ook de Vlaamse vraag om de sportsector hierin op te nemen.

Ik zou de vraag over de federale databank op dezelfde manier willen beantwoorden. Ten gevolge van onze huidige werkwijze riskeren we gegevens te verliezen. In 1993 en 1995 is de coördinatie goed verlopen. In sommige arrondissementen loopt dit nog steeds zeer goed. Momenteel wordt deze coördinatie evenwel doorkruist door wat in inspectiekringen het mini-protocol tussen de ministers van Sociale Zaken en Arbeid heet. Ik blijf sowieso aandringen op een betere coördinatie. Ik zal nogmaals vragen om de diverse samenwerkingsprotocollen eens te evalueren.

Ik probeer de kleine Vlaamse inspectie zo efficiënt mogelijk in te zetten. Ik wil deze mensen stimuleren om bepaalde dossiers af te handelen. Zodra de vaststellingen zich niet tot inbreuken op de arbeidsbemiddeling en -vergunningen beperken, gaat het om strafrechtelijke inbreuken. Die procedures moeten door de parketten worden gecoördineerd. Ik wil er vooral voor zorgen dat de Vlaamse inspectie alle inbreuken vaststelt en signaleert. Voor de rest kan ik enkel herhalen dat Vlaanderen steeds bereid is om op een gecoördineerde wijze samen te werken.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : De minister wijst op de logica van een gecoördineerde samenwerking en een uitwisseling van informatie tussen de diensten die de federale en de Vlaamse bevoegdheden moeten controleren. In ons federale land is de logica soms evenwel ver zoek.

Ik heb vernomen dat de Vlaamse inspectie met een personeelsprobleem kampt. Dit argument wordt altijd en overal gebruikt. Naar eigen zeggen, be-

Hostekint

schikken de federale inspectiediensten ook niet over voldoende personeel om efficiënte controles uit te voeren. Een efficiënte samenwerking tussen beide niveaus zou dit personeelsprobleem geheel of gedeeltelijk kunnen opvangen.

Ik ben het in grote mate eens met de minister. Ik zeg dit niet omdat hij een socialist of een partijgenoot is. *(Opmerkingen)*

Er is wel degelijk een verschil tussen beide begrippen. Het zou me evenwel te veel tijd kosten om deze nuance hier uit te leggen.

Hoewel het uitoefenen van deze controles niet altijd even makkelijk is, heeft de minister met betrekking tot de voetbalsector bewezen dat we door middel van efficiënte controles resultaten kunnen bereiken. Het spreekt vanzelf dat ik deze problematiek gedurende de resterende jaren van deze legislatuur zal blijven opvolgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.29 uur.*
